

Către

Colegiul de Conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție

Subsemnata GHENA MARIANA, născută la data de 17 mai 1964, numită în funcția de judecător la data de 01 aprilie 1990, judecător în cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin prezenta scrisoare de depunere a candidaturii întocmită potrivit Hotărârii nr. 338/29 martie 2016 a Plenului C.S.M., îmi exprim intenția de a candida pentru alegerea ca membru în Consiliul Superior al Magistraturii.

Cunosc faptul că pot să îmi revoc candidatura numai în termenul stabilit pentru depunerea candidaturilor.

Anexez prezentei scrisori de depunere a candidaturii:

- curriculum vitae;
- Proiect de obiective;
- declarație pe proprie răspundere;
- declarație autentică;
- declarație de interese.

Data

14 iulie 2016

Cu considerație,

Jud.dr. Ghena Mariana

**Curriculum vitae
Europass**

Informații personale

Nume / Prenume **GHENA MARIANA**

Adresa neinformabilă

Telefon

Mobil:

Fax -

E-mail

Cetățenia Română

Data nașterii 17 mai 1964

Sex Feminin

Stare civilă

Căsătorită, soțul, avocat Baroul București

Copii: - elevă clasa a XII-a, Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” București

**Locul de muncă vizat / Aria
 ocupațională**

Consiliul Superior al Magistraturii

**Experiența profesională
 magistrat**

- participarea la judecarea cauzelor penale

Perioada

- 1 octombrie 2010 – prezent, judecător Înalta Curte de Casație și Justiție- secția penală;
- 1 septembrie 1998 – 01 octombrie 2010, judecător Curtea de Apel Galați;
- 01 august 1995 – 01 septembrie 1998, judecător Tribunalul Galați;
- 05 aprilie 1992 – 01 august 1995, judecător definitiv Judecătoria Galați;
- 05 aprilie 1991 – 05 aprilie 1992 judecător stagiar Judecătoria Galați;
- 01 aprilie 1990 – 05 aprilie 1991, judecător stagiar Judecătoria Tulcea;
- Iulie 2006 – decembrie 2006, președinte Curtea de Apel Galați cu delegație;
- Iulie 2007 – Iulie 2010, președinte Curtea de Apel Galați - mandat 3 ani;
- Iulie 2007 – Iulie 2010, Colegiul de Conducere al Curții de Apel Galați – membru de drept;
- 2005 – Iulie 2007, Colegiul de Conducere al Curții de Apel Galați – membru ales;
- 2004-2006, coordonator al Biroului de Informare și Relații Publice la Curtea de Apel Galați;
- 2003-2006, Judecător specializat în judecarea infracțiunilor de corupție;
- 2000-2006, Judecător responsabil pentru relația mass-media la Curtea de Apel Galați.

Funcția sau postul ocupat

Judecător

Principalele activități și
responsabilități

Participarea la ședințele de judecată ale instanței

numele și adresa angajatorului
Tipul activității sau sectorul de activitate

Înalta Curte de Casație și Justiție, București, Str. Banțulescu nr. 29.

Participarea la ședințele de judecată ale instanței.

Experiență didactică

-2001-2013-preparator, asistent universitar, lector universitar la "Universitatea Danubius" Galați - Facultatea de Drept

Discipline: Drept procesual penal, Drept penal- partea generală, Dreptul executării sancțiunilor penale, Clinică judiciară.

-2002-2014-asistent universitar/lector universitar la "Universitatea Dunărea de Jos" Galați -Facultatea de Științe Sociale și Juridice

Discipline: Drept procesual penal, Drept penal - partea generală, Drept execuțional penal.

În activitatea desfășurată la catedra universitară, am întocmit suport de curs pentru disciplinele predate, am susținut prelegeri, am întocmit plan și caiete de seminar, am fost desemnată în comisii de examinare la examenele de licență, am fost îndrumător pentru întocmirea lucrărilor de licență, am fost desemnată în comisii de examinare/concurs pentru dobândirea gradului didactic de lector, am organizat și coordonat activitatea de practică a studenților.

STUDII ȘI CURSURI DE SPECIALITATE

-2007-2009 - Cursuri de perfecționare Postuniversitare – „Managementul judiciar” în cadrul Institutului Național al Magistraturii.

-2001- 2007- Doctorat în drept la Universitatea București, Facultatea de Drept

-2007 - Doctor în drept

Educație și formare - Perioada

- participări la multiple seminare profesionale organizate la nivel național și internațional;
- participări la lucrările secțiilor penale ale instanțelor din circumscripția Curții de Apel Galați, la lucrările secțiilor penale ale unor curți de apel din țară în calitate de invitat, în scopul unificării practicii judiciare;
- participări la simpozioane naționale organizate de Ministerul Justiției, Institutul Național al Magistraturii
- 27 iulie 2007, București, Universitatea București – susținerea publică a tezei de doctorat cu tema: "Tactica ascultării învinutului și inculpatului în procesul penal";
- 2001, Elveția, Neuchatel, membru din partea Curții de Apel Galați al delegației Ministerului Justiției în cadrul Proiectului "Etica și Deontologie profesională";
- 1984 – 1988, Facultatea de Drept - Științe Juridice, cursuri zi, din cadrul Universității București;
- Absolvent Liceul "Vasile Alecsandri" din Galați profilul matematică-fizică.
- **Lucrări publicate:**
- Articole de specialitate pentru publicare în Revista Dreptul și în Revista de Drept Penal;
- Articole de specialitate, rezumate /sinteze pentru Revista Curierul Judiciar;
- Întocmirea și coordonarea Buletinului de Jurisprudența al Curții de Apel Galați 2006-2010;
- Sinteza unor hotărâri judecătorești publicate în publicația lunară Buletinul Caseției - Revista oficială a Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- Articole de specialitate pentru publicare în Revista română de jurisprudență Editura Universul Juridic;
- Alte lucrări pe care le voi menționa în Anexa CV.

Aptitudini și competențe personale

- capacitate de organizare, capacitate de a lucra în echipă și de a-mi asuma responsabilități, obiectivitate, imparțialitate, stabilitate, receptivă la opinii temeinic argumentate, disponibilitate la program prelungit, rezistență la stres, comunicativă, răbdătoare, respect față de colegi, avocați, justițiabili, adaptabilitate, conciliantă.

Limba(i) maternă(e)

Română

Limba(i) străină(e) cunoscute

Engleză

Autoevaluare

Nivel european (*)

Limba Franceză
LIMBA ENGLEZĂ

Conform certificatelor
de competență lingvistică

Comprehensiune		Vorbă		Scris
Abilități de ascultare	Abilități de citire	Interacțiune	Exprimare	
Nivel B1	Nivel B1	Nivel B1	Nivel B1	Nivel B1
Nivel A2	Nivel A2	Nivel A2	Nivel A2	Nivel A2

(*) Cadrulul european de referință pentru limbi

Competențe și abilități sociale

- onestitate, tenacitate, sociabilă, perseverență, inteligentă.

Competențe și aptitudini organizatorice

- responsabilă, organizată, abilități de comunicare, putere de muncă, preocupare și eficiență în îndeplinirea activităților profesionale.

Competențe și cunoștințe de utilizare a calculatorului

- operare P.C., Word, Power Point.

DUPLICAT

DECLARAȚIE

Subsemnata, **GHENA MARIANA**, cetățean român, domiciliată în municipiul București, posesoare a CI seria nr. emisă de Sector la data de CNP având funcția de **judcător** în cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, în conformitate cu dispozițiile art.7 alin.4 lit.d) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sub sancțiunile prevăzute de art.326 Cod penal privind falsul în declarații, **declar pe proprie răspundere că nu sunt lucrător operativ, inclusiv acoperit, informator sau colaborator al serviciilor de informații.**

Prezenta declarație constituie act public și răspund, potrivit legii penale, pentru inexactitatea sau caracterul incomplet al datelor menționate.

Dau prezenta declarație pentru a servi în fața Consiliului Superior al Magistraturii.

Redactată și autentificată la Biroul Individual Notarial „Iancu Ana-Hermina” într-un exemplar original care rămâne în arhiva biroului notarial și 2 (două) duplicate, din care unul va rămâne în arhiva biroului notarial și 1 (un) exemplar a fost eliberat părții.

DECLARANTĂ
S.S. GHENA MARIANA

ROMÂNIA

Uniunea Națională a Notarilor Publici

Birou Individual Notarial „Iancu Ana-Hermina”

Licența de funcționare nr.3555/3123/24.12.2013

Sediul: București, Bd. Decebal nr.13, bl.S15, sc.2, et.1, ap.24, sector 3

Tel: 021/2607880 Fax: 021/7948029

ÎNCHEIERE DE AUTENTIFICARE Nr.407

Anul 2016 Luna Iulie Ziua 13

În fața mea, **IANCU ANA-HERMINA**, notar public, la sediul biroului s-a prezentat:

- **GHENA MARIANA**, cetățean român, domiciliată în municipiul București, identificată cu CI seria nr. emisă de

Sector la data de , având CNP

care, după citirea actului, a declarat că i-a înțeles conținutul, că cele cuprinse în act reprezintă voința sa, a consimțit la autentificarea prezentului înscris și a semnat unicul exemplar.

În temeiul art.12 lit.b din Legea notarilor publici și a activității notariale nr.36/1995, republicată, cu modificările ulterioare, **SE DECLARĂ AUTENTIC PREZENTUL ÎNSCRIS.**

S-a perceput onorariu de 30 lei, la care se adaugă TVA 20% de 6 lei, cu chitanța nr.487/13.07.2016.

NOTAR PUBLIC
S.S. IANCU ANA-HERMINA

Prezentul duplicat s-a întocmit în 2 (două) exemplare, de **IANCU ANA-HERMINA**, notar public, astăzi, data autentificării actului, și are aceeași forță probantă ca originalul.

DECLARAȚIE PE PROPRIA RĂSPUNDERE

Subsemnata GHENA MARIANA, judecător în cadrul secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, având în vedere cerințele prevăzute de dispozițiile art. 7 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, prin prezenta,

Declar pe propria răspundere că nu am făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 și nici nu am colaborat cu acestea.

Înțeleg să formulez prezenta declarație în vederea depunerii candidaturii pentru alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

Data

14.07.2016

Ghena/Mariana

DECLARAȚIE DE INTERESE

Subsemnatul/Subsemnata, GHENA MARIANA, având funcția de JUDECATOR, la INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, CNP domiciliat în BUCUREȘTI, cunoscând prevederile art. 326 din Codul penal privind falsul în declarații, declar pe propria răspundere:

1. Asociat sau acționar la societăți comerciale, companii/societăți naționale, instituții de credit, grupuri de interes economic, precum și membru în asociații, fundații sau alte organizații neguvernamentale:						
Unitatea - denumirea și adresa -	Calitatea deținută	Nr. de părți sociale sau de acțiuni	Valoarea totală a părților sociale și/sau a acțiunilor			
1.1. ...	---					
2. Calitatea de membru în organele de conducere, administrare și control ale societăților comerciale, ale regiilor autonome, ale companiilor/societăților naționale, ale instituțiilor de credit, ale grupurilor de interes economic, ale asociațiilor sau fundațiilor ori ale altor organizații neguvernamentale:						
Unitatea - denumirea și adresa -	Calitatea deținută		Valoarea beneficiilor			
2.1. ...	---					
3. Calitatea de membru în cadrul asociațiilor profesionale și/sau sindicale:						
3.1. ...						
4. Calitatea de membru în organele de conducere, administrare și control, retribuite sau neretribuite, deținute în cadrul partidelor politice, funcția deținută și denumirea partidului politic:						
4.1. ...						
5. Contracte, inclusiv cele de asistență juridică, consultanță juridică, consultanță și civile, obținute ori aflate în derulare în timpul exercitării funcțiilor, mandatelor sau demnităților publice finanțate de la bugetul de stat, local și din fonduri externe ori încheiate cu societăți comerciale cu capital de stat sau unde statul este acționar majoritar/minoritar:						
5.1 Beneficiarul de contract: numele, prenumele/ denumirea și adresa	Instituția contractantă: denumirea și adresa	Procedura prin care a fost încredințat contractul	Tipul contractului	Data încheierii contractului	Durata contractului	Valoarea totală a contractului
Titular						
Soț/soție						
Rude de gradul I ¹ ale titularului						
Societăți comerciale/ Persoană fizică autorizată/ Asociații familiale/ Cabinete individuale, cabinete asociate, societăți civile profesionale sau societăți civile profesionale cu răspundere limitată care desfășoară profesia de avocat/Organizații neguvernamentale/Fundații/ Asociații ²						

¹ Prin rude de gradul I se înțelege părinți pe linie ascendentă și copii pe linie descendentă.

² Se vor declara numele, denumirea și adresa beneficiarului de contract unde, prin calitatea deținută, titularul, soțul/soția și rudele de gradul I obțin contracte, așa cum sunt definite la pct. 5. Nu se declară contractele societăților comerciale pe acțiuni la care declarantul împreună cu soțul/soția și rudele de gradul I dețin mai puțin de 5% din capitalul social al societății, indiferent de modul de dobândire a acțiunilor.

Prezenta declarație constituie act public și răspund potrivit legii penale pentru inexactitatea sau caracterul incomplet al datelor menționate.

Data completării:

14.07.2016.

Semnătura

PROIECT

PRIVIND OBIECTIVELE PROPUSE PENTRU MANDATUL DE MEMBRU AL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

2017- 2022

Judecător dr. GHENA MARIANA

Înalta Curte de Casație și Justiție

I. CONSIDERAȚII GENERALE

Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției, fiind un organism independent, supus numai legii, ai cărui membri răspund în fața magistraților pentru activitatea desfășurată în executarea mandatului. Dispozițiile constituționale și legale stabilesc liniile directoare ale activității Consiliului Superior al Magistraturii, respectiv independența și imparțialitatea, în raport cu societatea, în general, și cu celelalte autorități publice, în special, subliniind responsabilitatea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii în fața judecătorilor.

Consiliului Superior al Magistraturii îi revin, în principal, atribuții privind apărarea judecătorilor împotriva actelor ce pot afecta imparțialitatea, independența și reputația în desfășurarea activității, avizarea ori aprobarea proiectelor de acte normative, cariera judecătorilor, organizarea și funcționarea instanțelor, răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Membrilor Consiliului Superior al Magistraturii le revine misiunea de a asigura buna funcționare a sistemului judiciar în ansamblu, de a veghea ca judecătorii să-și poată desfășura activitatea în afara oricărei imixtiuni, indiferent de natura acesteia.

Sistemul de justiție reprezintă pilonul de bază al unei societăți democratice stabile și responsabile. Fără un sistem de justiție modern, adaptat continuu la exigențele prezente – reducerea duratei procedurilor, jurisprudență unitară, integritate, transparență – o societate stagnează, nu se poate dezvolta, putându-se crea astfel premisele ca toate aceste deziderate să devină o formă fără fond și de aici consecințele inerente ale lipsei de încredere în actul de justiție.

De aceea, este necesar și obligatoriu, pe de o parte, îmbunătățirea cadrului normativ instituțional, iar, pe de altă parte, implementarea unor standarde de management la nivelul instanțelor, de natură a asigura, în mod real, calitate actului de justiție.

Asigurarea independenței justiției, fundamentul oricărui stat de drept, presupune acțiunea pe următoarele coordonate:

- *dezvoltarea unor mecanisme și proceduri care să garanteze, în mod efectiv, principiul separației puterilor în stat și protejarea sistemului judiciar de orice influență de natură politică, economică, devoalarea oricărei ingerințe în actul de justiție, indiferent de forma pe care o îmbracă. Se impune, în această privință, adoptarea în cadrul Consiliului a unor propuneri legislative care să asigure un sistem normativ ferm, categoric, lipsit de echivoc, privind rolul justiției în societatea românească, identificarea mijloacelor și adoptarea unor măsuri de natură a angaja răspunderea juridică a decidenților politici care atentează la independența puterii judecătorești;*

- *consolidarea integrității sistemului judiciar atât în ansamblul său, cât și la nivelul fiecărui magistrat în parte, astfel încât justiția să fie subordonată exclusiv legii. Necesitatea implicării efective a Consiliului în valorizarea elementelor definitorii ale profilului magistratului – prestigiu, profesionalism, confidențialitate, imparțialitate, atitudine corespunzătoare în profesie și în afara acesteia;*

- *valorificarea și stimularea elementelor pozitive din sistemul judiciar, identificarea cazurilor care permit o intervenție și remediere rapidă dar și intervenția fermă în îndepărtarea acelor care afectează sistemul judiciar și implicit esența actului de justiție.*

Asigurarea rolului constituțional al Consiliului Superior al Magistraturii, de garant al independenței justiției, trebuie să constituie

principala direcție a activității Consiliului Superior al Magistraturii în perioada 2017 – 2022.

Prezentul proiect cuprinde o prezentare succintă a principalelor obiective necesar a fi avute în vedere de către Consiliul Superior al Magistraturii, în perioada 2017 – 2022, obiective care vizează, pe de o parte, Înalta Curte de Casație și Justiție, în considerarea calității de reprezentant al instanței supreme pentru care candidez la funcția de membru al Consiliului, activitatea efectivă a Consiliului, sistemul judiciar în ansamblul său.

II. OBIECTIVE REFERITOARE LA ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Obiectivele generale pe care le voi urmări, în calitate de reprezentant al Înaltei Curți de Casație și Justiție în Consiliul Superior al Magistraturii, se circumscriu coordonatelor pe care le voi dezvolta în cele ce urmează:

- *consolidarea rolului fundamental al instanței supreme în asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii de către instanțele judecătorești;*

Legislația actuală a evoluat într-un ritm rapid, generând un labirint de norme amplificat în mod continuu, corectat, completat, modificat chiar în esența dreptului prin numeroasele decizii pronunțate de Curtea Constituțională.

Există un consens general că practica instanțelor, inclusiv practica judiciară a Înaltei Curți de Casație și Justiție, este neunitară. Evident că rezultatul nu poate fi altul decât unul de neîncredere în justiție, amplificarea lipsei de predictibilitate.

Actele normative intrate în vigoare sunt modificate, unele după altele, raportându-se, în mod continuu, la sintagma „republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

Toate acestea aduc atingere securității raporturilor juridice, facilitând transformarea legislației nu în coerență, suplețe, claritate, ci în ceva opac, ambiguu, neclar, imprevizibil pentru cei cărora legea li se adresează, generând interpretări diferite, iar, pe de altă parte, depășește în mod real capacitatea de absorbție a sistemului judiciar în sens larg.

Această abundență legislativă, paralizează în mod direct și constant activitatea judecătorului, generând implicit practică neunitară dar și temerea că, undeva, judecătorului i se pot reproșa carențe în pregătirea sa profesională, putând fi supus unor anchete disciplinare pentru gravă neglijență.

Obscuritatea și neconcordanțele legislative trebuie înlăturate prin identificarea unor mecanisme care pot preîntâmpina crearea unei practici neunitare, corelată cu o bună legiferare care nu trebuie făcută în lipsa unei consultări efective ori în grabă.

Intrarea în vigoare a noilor coduri a generat o abundență de interpretări în toate materiile, iar mecanismele prevăzute pentru unificare – recursul în interesul legii și dezlegarea de drept prin hotărârea prealabilă – sunt adeseori greoaie.

De aceea trebuie identificate și alte mecanisme administrative complementare de prevenire a unor interpretări diferite care pot preîntâmpina crearea practicii neunitare într-o materie sau alta.

Aceasta pentru că, pe de o parte, recursul în interesul legii intervine după ce practica neunitară s-a conturat și manifestat deja și nu poate înlătura efectul hotărârilor pronunțate anterior, iar, pe de altă parte, există numeroase situații în care nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a

sesizării și, ca atare, acea problemă de drept rămâne în continuare interpretată diferit.

Recursul în interesul legii rămâne un instrument reactiv și nu constituie decât o manifestare post factum la situațiile de lipsă de predictibilitate a actului de justiție, derulat într-o procedură greoaie afectată de durata mare a acesteia.

Potrivit actualei reglementări, titularii recursului în interesul legii sunt colegiile de conducere ale curților de apel, colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, procurorul general și Avocatul Poporului.

Dispozițiile normative ale recursului în interesul legii sunt similare și în materia litigiilor civile, calitatea procesuală în sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a se pronunța asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești revenind procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiilor de conducere ale curților de apel și Avocatului Poporului.

Așa fiind, practic, este imposibil ca acești titulari să identifice rapid acele chestiuni de drept care au primit interpretări diferite la nivelul tuturor curților de apel, iar acestea, la rândul lor, să identifice practica neunitară la nivelul tribunalelor, respectiv la nivelul judecătoriilor din circumscripțiile acestora pentru că, în realitate, aceasta presupune analiza unui număr imens de hotărâri pe care instanțele le pronunță în diferite materii.

Pe de altă parte, este posibil ca existența unei practici neunitare să rămână neidentificată la nivelul curților de apel, deoarece pentru fiecare curte în parte este posibil ca practica să fie unitară, dar problematica respectivă să dobândească un caracter neunitar la nivelul țării. Aceleași

aspecte pot fi întâlnite la nivelul tribunalelor sau judecătoriilor, care pot avea o practică unitară în interiorul unei curți de apel, dar care se dovedește neunitară la nivelul țării.

De aceea, apreciez că se impune reducerea termenului de judecare a recursului în interesul legii ceea ce ar conduce la împiedicarea perpetuării interpretărilor diferite cu privire la problema de drept ce constituie obiectul acestuia precum și identificarea unor mecanisme mai suplă, mai rapide de unificare a practicii judiciare pentru realizarea predictibilității legii și înlăturarea pronunțării unor soluții diferite raportat la situații de fapt similare. Aceste mijloace au rolul de a responsabiliza judecătorul, încredințând fiecărui magistrat nu doar dreptul ci și responsabilitatea de a pronunța soluții uniforme sub aspectul jurisprudenței.

Astfel, la nivelul fiecărei instanțe de judecată, pornind de la atribuții clare stabilite în sarcina președintelui, vicepreședintelui instanței, președintelui de secție, fiecărui judecător, se identifică problemele de practică neunitară, care, lunar sunt transmise instanței superioare, centralizarea acestor situații realizându-se, în același interval de timp, la nivelul curții de apel. La fiecare curte de apel, pe secții de specialitate din materiile de competență ale respectivei curți, va funcționa câte un judecător care va avea statutul și atribuțiile unui judecător pentru identificarea problemelor de drept cu interpretări diferite, delegat potrivit unei proceduri stabilite de Consiliul Superior al Magistraturii. Toți magistrații însărcinați cu această atribuție de la nivelul curților de apel să constituie *Serviciul Național de Identificare a Problemelor de Drept cu Interpretări Diferite în Materie (Penală, Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal, de Insolvență)*, organism cuprins în structura de organizare proprie a Consiliului Superior al Magistraturii. Statutul acestor judecători delegați poate fi lesne stabilit în Regulamentul de ordine interioară al instanțelor de judecată; magistrații în cauză nu sunt detașați

în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, își desfășoară activitatea la instanțele unde funcționează, având și această atribuție, tot prin dispozițiile regulamentare putând fi stabilite norme de activitate care să degreveze pe cei în cauză de activitatea deplină de judecată a unui judecător care nu are sarcina îndeplinirii acestei activități (număr redus de ședințe de judecată), organizarea de către Consiliu, în mod regulat, a unor sesiuni de formare profesională pe acest domeniu cu acești magistrați.

De asemenea, apreciez necesar și util publicarea hotărârilor judecătorești care ar permite identificarea problemelor de drept care nu îndeplinesc condițiile de declanșare a unui recurs în interesul legii dar care au primit interpretări diferite și analizarea acestora la nivelul Consiliului Superior al Magistraturii / Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu scopul de a crea o jurisprudență îndrumătoare, reevaluarea rolului precedentului judiciar care poate fi benefică în asigurarea unei jurisprudențe stabile și constante. Sub acest aspect, revine în continuare rolul Regulamentului ca prin normele sale să stabilească pârghiile de funcționare ale acestui mecanism, procedura concretă de eficientizare a activității. În efectuarea și eficientizarea unui asemenea demers, este necesar ca judecătorii delegați să transmită problemele de drept celorlalte curți, (la primirea acestora fiind obligatorie comunicarea lor către instanțele aflate în subordinea respectivei curți de apel), Înaltei Curți de Casație și Justiție, Consiliului Superior al Magistraturii; de asemenea, judecătorii delegați să dispună publicarea pe site-ul instanței a hotărârilor judecătorești care ar permite identificarea problemelor de drept care nu îndeplinesc condițiile de declanșare a unui recurs în interesul legii.

Referitor la cel de-al doilea mecanism de unificare a jurisprudenței – pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, reglementat de dispozițiile art. 475 și următoarele C. pr. pen, respectiv art. 519 - art. 521 C. pr. civ., – este de remarcat faptul că în

această procedură sunt supuse analizei și chestiunile de drept procesual de lămurirea cărora depinde soluționarea în fond a cauzei.

În orice formă de reglementare, mecanismele de unificare a practicii judiciare nu trebuie să afecteze independența judecătorului și, în acest sens, apreciez că se impune modificarea dispozițiilor art. 476 alin. 10 C. pr. pen, respectiv art. 473 alin. 5 C. pr. pen. – dispoziții care sunt incompatibile cu rolul judecătorului instanței supreme, chemat să interpreteze, în mod unitar legea, întrucât nu este permis ca pronunțarea unei hotărâri prealabile sau a unui recurs în interesul legii să se bazeze pe opiniile unor specialiști externi actului de justiție, aleși în mod arbitrar, în condițiile lipsei unor criterii după care aceștia să poată fi consultați.

Totodată, consider că și pentru acest mecanism de unificare este imperios necesar reducerea termenului în care să se deruleze procedura de judecată, cu atât mai mult cu cât, în perioada respectivă, cauzele similare aflate pe rolul instanțelor, pot fi suspendate până la soluționarea sesizării. De aceea, receptivitatea activității unei Curți de Casație, în sistemul judiciar, depinde în mare măsură de calitatea jurisprudenței sale, de pertinența și puterea de convingere a raționamentului juridic în interpretarea legilor. Astfel se explică necesitatea identificării și a altor mecanisme procedurale suplimentare, care prin aplicarea lor să asigure o practică unitară atât pe plan orizontal, la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, cât și pe plan vertical, de la Înalta Curte de Casație și Justiție, prin curțile de apel și tribunale până la judecătorii.

• introducerea unor mecanisme procedurale care să asigure îndeplinirea rolului de orientare și unificare al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în domeniul în care curțile de apel sau tribunalele judecă în ultimă instanță;

Spre exemplu, atunci când în soluționarea unei cauze în ultimă instanță, un complet de judecată al unei curți de apel sau al unui tribunal, s-ar îndepărta sau chiar ar nesocoti jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, acesta să fie obligat să solicite, în prealabil, o decizie a Înaltei Curți de Casație și Justiție în problema de drept respectivă.

De asemenea, stabilirea unei proceduri care să dea posibilitatea părților - cum ar fi, de pildă, revizuirea - de a sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție, pe motiv că la judecarea cauzei lor, curtea de apel sau la tribunal, a deviat în soluționarea unei probleme de drept, de la o anumită jurisprudență a Înaltei Curți de Casație și Justiție, hotărârea pronunțată fiind în detrimentul revizuentului.

- *menținerea actualei competențe a Înaltei Curți de Casație și Justiție;*

Prin intrarea în vigoare a noilor coduri, competența Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost modificată substanțial, introducerea recursului în casație stabilind limitele controlului judiciar exclusiv asupra chestiunilor de drept, creându-se astfel cadrul necesar ca instanța supremă să asigure, în parametri rezonabili, unificarea jurisprudenței.

Reanalizarea competenței Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin reducerea acesteia, în primă instanță și în control judiciar, ar avea un efect negativ întrucât ar limita posibilitatea instanței supreme de a identifica, ea însăși, într-un termen scurt, probleme de drept controversate și de a pronunța, fie decizii de speță, fie declanșarea rapidă a mecanismelor de unificare a practicii prin intermediul recursului în interesul legii, respectiv hotărâre prealabilă.

- *reformarea actualei modalități de numire în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, cu accent deosebit pe verificarea și constatarea înaltului standard profesional și moral al magistratului*

candidat, reducerea termenului de parcurgere a procedurii, apreciat ca fiind excesiv în actuala reglementare;

- menținerea dispozițiilor legale care permit judecătorului de la Înalta Curte de Casație și Justiție, la eliberarea din funcție, accesul fără examen, în profesiile juridice precum aceea de avocat, respectiv notar;*

- modificarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 54/2013, în sensul ca judecătorii de la Înalta Curte de Casație și Justiție, la eliberarea din funcție, să poată să își aleagă camera notarilor publici unde urmează să profeseze și nu să fie numiți pe locurile vacante, comunicate Ministerului Justiției de către camerele notarilor publici;*

- modificarea dispozițiilor art. 44 alin. 3 din Legea 317/2004, privind Consiliul Superior al Magistraturii, în sensul înlăturării ministrului justiției ca titular al acțiunii disciplinare - alături de Inspekția Judiciară prin inspectorul judecătoresc și președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție;*

Puterea și încrederea conferită de societate judecătorilor presupune, în mod obligatoriu, anumite mijloace de a trage judecătorii la răspundere și chiar de a-i înlătura din funcție în cazuri de comportament necorespunzător atât de grav încât să justifice o asemenea măsură. Nevoia de precauție în recunoașterea acestei răspunderi provine din necesitatea de a păstra independența și libertatea judecătorului de presiuni exterioare.

În mod deosebit, consider că răspunderea disciplinară a judecătorilor și a magistraților asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție trebuie să fie exercitată doar de titulari din interiorul sistemului judiciar, atunci când sunt îndeplinite condițiile legale pentru că, numai în acest mod, se poate garanta și asigura - nu doar la nivel de principiu - independența magistratului judecător și a magistratului asistent.

- *întărirea rolului Inspecției Judiciare prin crearea unor mecanisme de natură a dezvolta latura preventivă și corectoare a actelor de inspecție, care ajută la consolidarea sistemului judiciar în ansamblul său, și eliminarea din sfera acesteia a aspectelor esențialmente formale care nu au un efect pozitiv în mentalul societății;*

- *excluderea răspunderii materiale a judecătorului sau limitarea acesteia doar la ipoteza existenței unei hotărâri de condamnare definitivă a magistratului în legătură cu hotărârea pe care acesta a pronunțat-o anterior. Răspunderea materială a judecătorului nu poate fi nici general acceptată și nici încurajată. Judecătorul nu trebuie să-și desfășoare activitatea sub amenințarea unei pedepse pecuniare, a cărei posibilitate poate să-i afecteze obiectiva judecată. Judecătorul trebuie să fie apărat de răspundere în ceea ce privește plângerile îndreptate împotriva sa, în legătură cu exercitarea cu bună-credință a funcției;*

Din această perspectivă, se impune o redefinire ori o definiție mai clară a sintagmelor de "rea-credință" și "gravă neglijență", pentru că nu este permisă, sub nicio formă, extinderea răspunderii judecătorului la alte aspecte decât cele care vizează conduita acestuia, fiind de esența răspunderii disciplinare sancționarea unei conduite care nu este conformă cu obligațiile profesionale.

În același sens, consider că monitorizarea profesională a judecătorului nu poate să depășească domeniul ordinii exterioare, astfel încât modul de aplicare a normelor de drept material ori de drept substanțial nu pot fi considerate o "abatere de la îndatoririle de serviciu" sau o "faptă care afectează prestigiul justiției", atunci când asemenea elemente apar în procesul de interpretare și aplicare a legii.

Ca atare, nu este de esența și statutul profesiei de magistrat ca un judecător, în exercițiul atribuțiilor sale, să fie supus vreunei răspunderi personale, chiar prin depășirea statutului, cu excepția cazului în care

împotriva sa a fost pronunțată o hotărâre definitivă de condamnare în legătură directă cu hotărârea pe care a pronunțat-o.

• *orice verificare care vizează activitatea profesională a judecătorilor și magistraților asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție să fie realizată, fie de judecători inspectori, care să aibă gradul profesional de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, fie identificarea unui mecanism intern, prin desemnarea corpului de control de către Colegiul de Conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție;*

În același sens, pentru a justifica procedurile disciplinare, comportamentul judecătorului, respectiv al magistratului asistent trebuie să fie grav și flagrant, într-un mod care nu poate fi interpretat doar ca o nerespectare a standardelor profesionale. Răspunderea disciplinară trebuie să se limiteze exclusiv la domeniul ordinii exterioare, nefiind admisibilă în ceea ce privește esența activității jurisdicționale.

• *inițierea unor demersuri legislative prin care să stabilească, în mod clar, statutul magistratului asistent de la Înalta Curte de Casație și Justiție;*

Aceasta se impune prin prisma faptului că, potrivit Legii nr 303/2004, activitatea judiciară a magistraților asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție este aproape similară celei desfășurate de judecător. Potrivit dispozițiilor art.70 - art.71 din lege, magistrații asistenți participă la ședințele de judecată ale secțiilor, redactează încheierile, participă cu vot consultativ la deliberări și redactează hotărâri, conform repartizării făcute de președinte pentru toți membrii completului de judecată, întocmesc raportul asupra admisibilității recursului în casație, motivează deciziile pronunțate în această materie.

Precizez că discuțiile referitoare la statutul și drepturile magistraților asistenți de la instanța supremă au format obiectul preocupărilor Grupului de lucru constituit pentru pregătirea modificărilor

la pachetul legilor justiției format din reprezentanți ai Ministerului Justiției, Consiliului Superior al Magistraturii, Înaltei Curți de Casație și Justiție și asociațiilor magistraților din a cărei componență am făcut parte.

- *ocuparea posturilor vacante de magistrat asistent, personal auxiliar de specialitate, în baza unei proceduri care să respecte deopotrivă criteriul competenței profesionale și de reputație care să fie parcursă într-o perioadă mai scurtă în timp;*

- *reglementarea unei proceduri de recrutare și promovare a grefierilor în cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție de la instanțe, în special de la curțile de apel, iar nu direct de la Școala Națională de Grefieri;*

În ultimii ani, datorită unui sistem de recrutare care nu a relevat maximă eficiență, grefat și pe nevoia stringentă, imediată de personal (grefieri), s-a ajuns la situația ca absolvenții Școlii Naționale de Grefieri să opteze pentru ocuparea unui post de grefier în cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție. Este neîndoielnic faptul că procesul de repartizare al absolvenților acestei instituții se realizează pe criterii de performanță didactică, optând pentru ocuparea unui post de grefier la instanța supremă cursanți cu rezultate remarcabile. Cu toate acestea, în practică, s-a dovedit că evaluarea realizată în perioada cursurilor de pregătire are mai degrabă un caracter formal, justificat în mare măsură de lipsa de experiență profesională a celor încadrați, experiență absolut necesară mai ales la nivelul instanței supreme; apare astfel de neacceptat faptul că nivelul pregătirii și experienței profesionale a magistraților și a personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanței supreme, acesta să se confrunte cu situații profesionale generate, în mod inerent, de statutul de stagiar ori debutant cu toate dificultățile pe care acesta le generează. Efectele, deloc pozitive, s-au repercutat adesea în prestația profesională

concretă a acestor absolvenți, care, în pofida unei deosebite pregătiri teoretice, nu s-au ridicat la nivelul de exigență al aspectelor practice din activitatea desfășurată în cadrul completurilor de judecată.

- *reglementarea unor garanții care să asigure un buget propriu și dimensionat pentru funcționarea în condiții optime a Înaltei Curți de Casație și Justiție;*

Este neîndoielnic că acest aspect a fost avut în vedere și anterior însă trebuie reamintit faptul că este necesar să existe o legătură indisolubilă între finanțarea sistemului judiciar – Înalta Curte de Casație și Justiție și celelalte instanțe – și independența judecătorului, prima generând condițiile în care instanțele își îndeplinesc atribuțiile. Sub acest aspect, apare evident faptul că există o legătură directă între finanțarea și administrarea instanțelor și Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în sensul că accesul la justiție și dreptul la un proces echitabil nu pot fi garantate în mod corespunzător dacă o cauză nu poate fi soluționată într-un termen rezonabil de către o instanță care nu dispune de fondurile și resursele necesare pentru a funcționa în mod eficient. Pe de altă parte, este reglementat că finanțarea instanțelor se face prin raportarea la bugetul de stat însă această realitate nu trebuie să depindă sau să fie supusă fluctuațiilor politice. Chiar dacă stabilirea întinderii bugetului alocat justiției constituie o decizie politică, este obligatoriu ca nici una dintre puteri să nu exercite presiuni asupra autorității judecătorești în momentul stabilirii bugetului întrucât alocarea fondurilor instanței supreme dar și celorlalte instanțe deopotrivă, este expresia respectării și recunoașterii depline a independenței sistemului judiciar în ansamblul său.

- *stabilirea mecanismului și a procedurii în vederea preluării de către Înalta Curte de Casație și Justiție a atribuțiilor care țin de*

gestionarea bugetelor curților de apel, ale tribunalelor, ale tribunalelor specializate și judecătorilor;

Independența instituțională impune asigurarea funcționării sistemului judiciar în lipsa oricărei intervenții a puterilor legislative și executive, precum și asigurarea unor resurse suficiente pentru buna funcționare a sistemului judiciar. În acest sens, voi manifesta o preocupare deosebită pentru transferul bugetului instanțelor și a celorlalte elemente patrimoniale aferente de la Ministerul Justiției la Înalta Curte de Casație și Justiție. Consider că nu există justificare legală pentru care, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 304/2004, bugetul instanțelor să rămână în gestiunea Ministerului Justiției, în timp ce bugetul parchetelor a fost trecut în gestiunea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Gestionarea finanțării justiției de către puterea executivă a determinat, de-a lungul timpului, finanțarea necorespunzătoare a sistemului judiciar, aspect care a condus, nu de puține ori, la lipsa fondurilor necesare desfășurării activității curente a instanțelor.

- asigurarea unui sediu corespunzător pentru Înalta Curte de Casație și Justiție, prin stabilirea în bugetul național a resurselor necesare acestui obiectiv, absolut necesar pentru buna desfășurare a activității instanței supreme;*

Variantele provizorii identificate până în prezent, pe lângă faptul că nu sunt viabile și nu pot satisface necesitatea unei bune organizări sunt într-o vădită disonanță cu statutul profesional și prestigiul magistratului de la instanța supremă.

- alocarea, după consultarea personalului de specialitate informatică, a fondurilor necesare pentru continuarea procesului de informatizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție dar și a fondului de carte.*

III. OBIECTIVE REFERITOARE LA SISTEMUL JUDICIAR ÎN ANSAMBLUL SĂU

Consolidarea statului de drept și asigurarea calității actului de justiție presupun abordarea mai multor componente ale procesului de reformă, toate aceste obiective fiind subsumate unui obiectiv fundamental, acela al îndeplinirii de către Consiliul Superior al Magistraturii a rolului său de garant al independenței justiției.

În raport cu competențele Consiliului Superior al Magistraturii, trebuie identificate și valorificate mai multe pârghii care să permită o colaborare instituțională mai puternică, de natură a consolida sistemul judiciar și de a reda, în mod real, echilibrul, siguranța și predictibilitatea drepturilor celor care se adresează instanțelor judecătorești.

Orice retorică, oricât de bună ar fi ea, rămâne tot în sfera ideatică, de cele mai multe ori prezentând proiecte sustenabile, dar care, la momentul implementării, scot în evidență lipsa de coeziune a celor chemați să le aplice, neputând asigura decât, într-o mică măsură, consolidarea sistemului judiciar. Se impune asigurarea, în mod real, a unui climat de normalitate în raport cu ceea ce ar trebui să fie sistemul judiciar și ce așteaptă de la el persoanele care i se adresează.

Consolidarea sistemului de drept presupune, în primul rând, realizarea unui cadru legislativ coerent, în sensul corelării actelor normative din domeniul justiției dar și eliminarea unor neconcordanțe ori paralelisme în elaborarea lor.

Supraîncărcarea instanțelor și durata îndelungată a procedurilor judiciare, reprezintă deficiențe care s-au acutizat, constituind carențe reale ale sistemului judiciar.

Pregătirea profesională a judecătorilor, precum și a celorlalte categorii de personal din cadrul sistemului judiciar, constituie o condiție

necesară procesului de reformă aflat în plină desfășurare. Formarea judecătorilor nu vizează numai capacitățile profesionale ale acestora pentru a accede la funcția judiciară, ea presupune o formare continuă, pe întreg parcursul carierei unui judecător. Cariera presupune inclusiv administrarea instanțelor și, ca atare, judecătorul trebuie să aibă expertiza necesară. Cel mai înalt nivel al capacității profesionale a judecătorului este o cerință prealabilă pentru existența încrederii publice în judecători, reprezentând baza principală a legitimității acestora.

De aceea, se impune regândirea sistemului de formare profesională a magistraților, dar și a personalului auxiliar din cadrul instanțelor de judecată, prin mijloace care să asigure eficientizarea activității profesionale a personalului din justiție, fiind avute în vedere, cu precădere, următoarele obiective:

- *continuarea formării profesionale a magistraților, inclusiv formarea specializată a acestora, a personalului auxiliar din cadrul sistemului judiciar prin intermediul formelor de pregătire consacrate – seminare, simpozioane, stagii de formare, colocvii etc.;*
- *continuarea formării profesionale a magistraților cu privire la jurisprudența națională, europeană și internațională;*
- *asigurarea unor cursuri internaționale pentru judecători, care să aibă în vedere nu numai normele legale și protecția libertății individuale, ci să fie incluse și module privind practicile manageriale, cu contribuții suplimentare din partea mediului academic, a avocaților, altor structuri profesionale juridice, toate acestea pentru a dezvolta orizontul de cunoștințe multicultural al magistratului, a împiedica un stil de abordare general, simplist;*
- *formarea profesională a magistraților și a altor categorii de personal în materia managementului judiciar;*

• *formarea profesională a tuturor categoriilor de personal auxiliar de specialitate, diferențiat, potrivit domeniului de specialitate profesională în care își desfășoară activitatea. În acest cadru trebuie avută în vedere nu doar pregătirea categoriei profesionale a grefierilor de ședință, ci și a altor profiluri profesionale: grefieri registratori, grefieri arhivari, grefieri documentariști, grefieri statisticieni. În acest sens, se impune intensificarea formării profesionale a personalului auxiliar cu atribuții de conducere în cadrul instanțelor și secțiilor, orientând acțiunile de pregătire în materia managementului judiciar.*

În același sens, funcționarea corespunzătoare a sistemului judiciar, depinde în mod direct de existența unei infrastructuri adecvate, stabilirea unor standarde pentru sediile instanțelor, dotarea necesară a acestora, identificarea situațiilor și direcționarea fondurilor către acele instanțe care impun o intervenție imediată pentru asigurarea condițiilor optime de funcționare.

Toate aceste coordonate, care conduc la stabilitatea și consolidarea sistemului judiciar, asigurând implicit independența judecătorului, pot fi realizate prin următoarele direcții principale de acțiune, sintetizate în următoarele idei:

- *degrevarea instanțelor prin promovarea, în continuare, a medierii ca metodă alternativă de soluționare a litigiilor;*
- *alocarea judicioasă a resurselor umane, în funcție de necesitățile sistemului judiciar, volumul de activitate, specializarea resurselor umane în funcție de gradul de complexitate a cauzelor și valorificarea altor criterii de performanță;*
- *asigurarea unui echilibru între responsabilizarea conducerii instanțelor și degrevarea acestora de sarcini administrative curente;*
- *continuarea procesului de informatizare a instanțelor. Obiectivul acestui proces îl constituie continuarea dotării tuturor instanțelor cu*

echipament tehnic și aplicații software performante și conectarea acestora într-un sistem integrat;

- *crearea și implementarea unui sistem unitar de management strategic la nivelul întregului sistem judiciar;*

- *specializarea persoanelor care gestionează implementarea managementului strategic la nivelul Consiliului Superior al Magistraturii, Înaltei Curți de Casație și Justiție, Ministerului Justiției;*

- *adaptarea și perfecționarea aplicației ECRIS prin îmbunătățirea generală a aplicației, perfecționarea motoarelor de căutare, optimizarea introducerii datelor, îmbunătățirea componentelor care generează date statistice;*

- *stabilirea principiului de management bazat pe informație, prin folosirea analizei statistice și a altor instrumente de anticipare a nevoilor, identificarea problemelor și dezvoltarea soluțiilor alternativă;*

- *modernizarea sistemului de înregistrare, evidență și administrare a cauzelor;*

Aceasta presupune eliminarea oricărei suspiciuni privind posibilitatea repartizării dirijate a dosarelor, măsură de natură a reprezenta, totodată, un factor de prevenire a corupției în sistem. Repartizarea aleatorie a dosarelor în sistem informatizat asigură, astfel cum se observă din practică, respectarea principiului stabilității completului de judecată, impunându-se, în aceleași coordonate, stabilirea unor criterii obiective pentru orice schimbare a completului atunci când se ivesc incidente procedurale. Îmbunătățirea sistemului de distribuire aleatorie a dosarelor are strânsă legătură cu principiul stabilității dar și cu asigurarea independenței judecătorului și eliminarea unui potențial instrument de ingerință în actul de justiție.

Elaborarea unui cadru normativ în domeniul statisticii judiciare și instituirea unui sistem unitar de date statistice reprezintă un element

esențial în repartizarea corespunzătoare a resurselor umane. Actualizarea și uniformizarea indicatorilor statistici, pregătirea acestor specialiști și asigurarea suportului tehnic asigură buna funcționare a tuturor componentelor de monitorizare a sistemului judiciar.

• îmbunătățirea mecanismelor de natură informatică apte a permite accesul facil al părților, avocaților la date din dosarele aflate pe rolul instanțelor, cu asigurarea unui cadru de anonimizare a datelor cu caracter personal.

IV. OBIECTIVE PRIVIND CREȘTEREA EFICIENȚEI SISTEMULUI JUDICIAR, CONSOLIDAREA INDEPENDENȚEI JUSTIȚIEI ȘI A STATUTULUI JUDECĂTORILOR ȘI PROCURORILOR.

Pentru realizarea acestor obiective, se impune coordonarea activității Consiliului Superior al Magistraturii pe următoarele segmente:

• consolidarea statutului judecătorului și asigurarea stabilității acestui statut, în acord cu demnitatea funcției și importanța rolului său în societate;

Judecătorii trebuie să fie independenți față de orice altă putere a statului și față de orice ingerință venită din orice sursă. Statutul unui judecător impune independență și în raport cu procurorii, echidistanță în raporturile cu avocații. Ei trebuie să fie independenți unii față de alții, având și exercitând funcții diferite în sistemul de justiție și în societate în general, astfel că judecătorii, procurorii și avocații trebuie să respecte fiecare rolul și atribuțiile care le rezultă din funcția procesuală pe care o exercită.

• refacerea prestigiului social al judecătorului care trebuie să constituie un reper de profesionalism și morală;

- *redobândirea încrederii societății în sistemul judiciar prin reducerea duratei procedurilor și asigurarea predictibilității;*

Aceasta presupune, pe de o parte, măsuri administrative, iar, pe de altă parte, măsuri legislative. Prima categorie are în vedere asigurarea controlului judecătorului asupra propriului volum de dosare, optimizarea modului de alocare a resurselor umane, reorganizarea internă a fiecărei instanțe și pregătirea corespunzătoare a personalului auxiliar de specialitate.

Măsurile legislative pot fi circumscrise elaborării unor propuneri legislative privind reducerea duratei proceselor prin creșterea gradului de operativitate, înlăturarea efectelor suspensive ale Legii nr. 2/2013, privind desfășurarea ședințelor de judecată, în reglementarea noului Cod de procedură civilă, extinderea utilizării mijloacelor tehnice moderne în procedura audierii martorilor, transferul de atribuții de la judecător la grefier, atât în materie administrativă, cât și în materie jurisdicțională, în acest din urmă caz, în mod deosebit, prin revizuirea proiectului legislativ privind statutul grefierului judiciar.

- *consolidarea Consiliului Superior al Magistraturii prin îmbunătățirea activității sale relativ la perfecționarea criteriilor de selecție și promovare a judecătorilor, procurorilor și a magistraților asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție;*

- *reprezentarea majoritară a judecătorilor în Consiliul Superior al Magistraturii, cu alocarea pentru Înalta Curte de Casație și Justiție a unui număr de 3 membri;*

Experiența profesională și managerială a judecătorilor de la instanța supremă asigură gestionarea, în condiții optime, și a problemelor circumscrise judecătoriilor, respectiv tribunalelor.

- *stabilirea unor sancțiuni exprese, în cazul nesolicitării avizului Consiliului Superior al Magistraturii pentru proiectele de acte normative ce privesc sistemul judiciar;*

- *instituirea unui mecanism de dialog între puterile statului, fără interferarea unei puteri în sfera altei puteri;*

- *recunoașterea puterii judecătorești, ca domeniu de interes național și asigurarea de către puterea executivă a unei finanțări corespunzătoare a întregului sistem judiciar;*

- *stabilirea bugetului Înaltei Curți de Casație și Justiție și a celorlalte instanțe după aceleași reguli aplicabile pentru bugetul celorlalte puteri ale statului;*

- *transferarea bugetului instanțelor de la Ministerul Justiției la Înalta Curte de Casație și Justiție;*

- *alocarea integrală a taxelor judiciare de timbru la bugetul instanțelor judecătorești;*

- *promovarea unei propuneri legislative cu scopul de a configura, în mod neechivoc, statutul judecătorilor, pentru asigurarea stabilității și predictibilității carierei profesionale în acord cu standardele general recunoscute în Uniunea Europeană;*

- *îmbunătățirea imaginii publice a justiției, a magistraților; imparțialitatea și relația judecătorului cu mass-media;*

Libertatea presei nu poate fi și nu trebuie negată, mass-media având un rol esențial într-o societate democratică. Percepția privind calitatea actului de justiție în societate este puternic influențată de felul în care mass-media privește modul în care funcționează sistemul judiciar. Cu toate acestea sistemul de justiție trebuie protejat de influențe externe. Este de importanță fundamentală ca instanțele să inspire încredere pentru public în condițiile în care acesta are dreptul să primească informații de interes general, fără însă ca prin aceasta să se pună presiune asupra

judcătorilor, cu respectarea întocmai a principiilor fundamentale circumscrise dreptului oricării persoane la un proces echitabil, respectarea principiului prezumției de nevinovăție și a dreptului la viață privată. Având în vedere natura funcției, adeseori judecătorii sunt expuși criticilor publice. În ultima perioadă, în mod pregnant, se constată o tendință din partea mass-media de a acorda o atenție deosebită puterii judecătorești și, în mod preponderent, cauzelor penale. Fără a minimaliza rolul mass-media într-o societate democratică consider că trebuie identificate pârghii de natură a asigura o informare corectă a opiniei publice pentru înlăturarea oricărui pericol care ar influența comportamentul judecătorului cum și pârghii care să sporească interesul mass-media de a obține direct de la sursă informații precise, imediate, nealterate de interpretări subordonate unor interese care exced unei colaborări loiale, în deserviciul cetățeanului.

De aceea, ori de câte ori se justifică un interes din partea mass media se impune pregătirea de către departamentul de specialitate a unui rezumat clar, concis, fără echivoc, care să clarifice semnificația hotărârilor pentru public.

În acest demers, în mod obligatoriu nu trebuie implicat judecătorul investit cu judecarea cauzei, impunându-se respectarea echilibrului între dreptul la informare și imparțialitatea magistratului care ar putea fi afectată.

Astfel, Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să intensifice preocuparea de a aduce la cunoștința publică hotărârile adoptate de acesta în materia apărării independenței și imparțialității judecătorilor, deoarece, în cele mai multe cazuri, comunicatele de presă emise nu sunt preluate de mass - media, astfel încât opinia publică nu este informată în legătură cu poziția adoptată de către Consiliu în materia apărării independenței și imparțialității judecătorilor. Se impune cu necesitate

adoptarea unor reacții publice ferme în cazul în care, prin declarațiile referitoare la hotărâri judecătorești pronunțate ori la cauzele aflate în curs de judecată, este denigrat în orice mod judecătorul cauzei ori chiar întregul corp profesional al magistraților.

Din această perspectivă, consider că este necesar a se acționa pe următoarele coordonate:

- realizarea unui flux informativ rapid, instituirea unui mecanism de comunicare instituțională și colaborare dintre Consiliul Superior al Magistraturii, pe de o parte, Guvern, respectiv, Parlament, pe de altă parte;

- perfecționarea instituției purtătorului de cuvânt de la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, Consiliului Superior al Magistraturii și a celorlalte instanțe, pentru asigurarea unei reacții rapide, prompte, astfel încât mesajul transmis să aibă acuratețe juridică și să fie fără echivoc;

- consolidarea relației cu mass-media, inclusiv prin participarea reprezentanților Consiliului Superior al Magistraturii și a purtătorilor de cuvânt de la instanțe la activitățile acestora;

- soluționarea cu celeritate a lucrărilor Inspecției Judiciare, a lucrărilor privind semnalările din mass-media în legătură cu conduita necorespunzătoare a magistraților;

- stabilirea unui mecanism care să asigure o comunicare rapidă și o colaborare corectă între Consiliul Superior al Magistraturii și asociațiile profesionale, societatea civilă, în scopul asigurării unei aprecieri corecte a actului de justiție dar și pentru a înlătura rapid deficiențele semnalate;

- intensificarea relațiilor dintre Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție, instanțe și celelalte organisme cu

profil similar din celelalte state europene, precum și stabilirea unor schimburi de experiență.

V. OBIECTIVE CARE VIZEAZĂ CONSOLIDAREA CAPACITĂȚII ADMINISTRATIVE A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

Pentru realizarea obiectivelor care vizează consolidarea capacității administrative a Consiliului Superior al Magistraturii este imperios necesar ca în perioada imediat următoare începerii activității noului Consiliu Superior al Magistraturii să se identifice cele mai potrivite pârghii pentru asigurarea unei comunicări eficiente atât în interiorul sistemului judiciar, cât și în afara acestuia, pentru ca activitatea și imaginea Consiliului să răspundă standardelor de exigență și așteptărilor corpului de magistrați și ale societății civile. Se impune astfel a se avea în vedere cu prioritate îmbunătățirea schimbului de informații cu instanțele și parchetele, îmbunătățirea comunicării instituționale cu celelalte autorități ale statului, cu asociațiile profesionale, cu mass media, adică inițiative de natură a ameliora grabnic imaginea generală negativă a sistemului judiciar.

În scopul atingerii acestor obiective, îmi propun să urmăresc realizarea proiectelor pe care le dezvolt în continuare, și anume:

1. Îmbunătățirea sistemului de stabilire a gradelor de complexitate a cauzelor din instanțe și a modului de soluționare a incidentelor procedurale:

- *stabilirea volumului optim de activitate pentru judecători;*
- *adoptarea și implementarea conceptului de "manager de instanță," care să se ocupe de managementul dosarelor și a resurselor umane, administrarea bugetară, managementul carierei și al formării profesionale, managementul în domeniul IT;*

- *continuarea dezvoltării infrastructurii de comunicații a sistemului judiciar;*

- *dezvoltarea și extinderea sistemului ECRIS;*

- *asigurarea arhivării electronice a dosarelor la nivelul sistemului judiciar;*

- *intensificarea consultărilor periodice a judecătorilor, atât la sediul Consiliului Superior al Magistraturii cât și la sediul instanțelor;*

- *participarea la adunările generale ale judecătorilor, menită să asigure realizarea unei comunicări rapide, identificarea problemelor structurale și stabilirea unei modalități rapide de remediere a acestora;*

- *stabilirea unor întâlniri periodice între membrii Consiliului Superior al Magistraturii și asociațiile de magistrați, reprezentanți ai societății civile, reprezentanții altor profesii juridice;*

- *creșterea transparenței activității Inspecției Judiciare, soluționarea cu celeritate a sesizărilor, cu respectarea garanțiilor procesuale și asigurarea unei practici unitare, în materie disciplinară, între Secția de judecători și Secția de procurori;*

- *menținerea actualului cadru de reglementare cu privire la funcționarea Inspecției Judiciare pe lângă Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.*

2. Îmbunătățirea procedurii de selecție a inspectorilor judiciari, pe criterii obiective și cu respectarea principiului reprezentativității regionale:

- *cuprinderea, în corpul Inspecției Judiciare, a cel puțin unui judecător de la Înalta Curte de Casație și Justiție care să verifice eventualele sesizări sau instituirea unei proceduri distincte, prin desemnarea unor judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, de către Colegiul de conducere;*

- *evaluarea periodică a activității Inspecției Judiciare;*
- *inițierea unei propuneri legislative de modificare a competenței Plenului și a Secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, degrevarea de acele atribuții care nu țin de rolul constituțional al Consiliului;*
- *îmbunătățirea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului în scopul creșterii eficienței activității sale;*
- *creșterea transparenței ședințelor Plenului și ale Secțiilor acestuia, prin publicarea pe site-ul Consiliului a documentelor relevante, inclusiv în materie disciplinară;*
- *reducerea termenului și îmbunătățirea motivării hotărârilor pronunțate de Consiliu.*

3. *Îmbunătățirea strategiei de comunicare a Consiliului:*

- *organizarea unor conferințe de presă în cadrul cărora să fie prezentate problemele de interes public ale sistemului judiciar;*
- *intensificarea participării reprezentanților Consiliului la dezbateri publice privind sistemul judiciar;*
- *intensificarea relațiilor internaționale ale Consiliului, prin stabilirea unor parteneriate bilaterale sau multilaterale cu instituții similare din Uniunea Europeană dar și în afara acesteia, în cadrul larg internațional.*

4. *Îmbunătățirea activității Consiliului în domeniul resurselor umane:*

- *stabilirea unei politici de resurse umane coerente, inițierea unui proiect de act normativ privind reducerea duratei procedurii de desfășurare a examenelor de promovare;*
- *revizuirea strategiei de resurse umane, atât pe termen scurt cât și pe termen lung, cu previzionarea fluctuațiilor din sistem;*

- *redimensionarea schemelor de personal la nivelul instanțelor în raport cu media încărcăturii de dosare;*
- *revizuirea indicatorilor cantitativi și calitativi privind activitatea instanțelor;*
- *îmbunătățirea activității de statistică judiciară;*
- *îmbunătățirea actualului sistem de evaluare a activității judecătorilor;*
- *îmbunătățirea procedurilor de promovare pe funcții de execuție și pe funcții de conducere la instanțe;*
- *transpunerea în practică a demersurilor de delegare a atribuțiilor administrative de la judecător la personalul auxiliar, repunerea în discuție a proiectului de act normativ privind statutul grefierului judiciar;*
- *îmbunătățirea procedurilor de transfer și detașare a judecătorilor;*
- *îmbunătățirea activității Institutului Național al Magistraturii în ceea ce privește formarea inițială și continuă a magistraților;*
- *îmbunătățirea activității Școlii Naționale de Grefieri, prin stabilirea unor programe concrete de formare profesională, atât în domeniul formării inițiale, cât și în cel al formării continue a personalului auxiliar din cadrul instanțelor și al parchetelor de pe lângă acestea;*
- *extinderea și îmbunătățirea activităților de formare profesională a magistraților, cu accent pe specializarea în domeniile deficitare dar și în domeniile nou apărute;*
- *analiza tendințelor practicii judiciare în materiile care impun intervenții legislative urgente și formularea de propuneri corespunzătoare;*

- *multiplicarea activităților de formare profesională continuă, atât la nivel centralizat, cât și descentralizat, pentru asigurarea unei practici judiciare unitare;*

- *promovarea necesității de consultare a reprezentanților altor profesii juridice – avocați, notari publici, mediatori, executori judecătorești, experți – cu privire la problemele de practică judiciară neunitară.*

În raport de elementele prezentate, în mod succint, în prezentul proiect, apreciez ca fiind imperios necesar a fi preluate proiectele începute de Consiliul Superior al Magistraturii în perioada 2011 – 2016, valorizarea elementelor pozitive din sistem și corijarea celor care impun acest lucru, precum și îndepărtarea aceluia care afectează calitatea actului de justiție și slăbește sistemul judiciar. Pentru apărarea independenței justiției și a reputației profesionale a judecătorilor, voi manifesta atitudine clară, fermă, prin accentuarea importanței și rolului judecătorului în apărarea drepturilor într-o societate democratică.

Prezentul proiect reprezintă o sumă de idei, care mi s-au conturat în decursul activității profesionale raportat la realitatea fiecărei perioade, însă, într-o măsură covârșitoare, obiectivele inserate sunt formulate cu sprijinul colegilor care au sprijinit demersul meu de a menține neștirbit statutul judecătorilor, ca unică garanție a unui sistem judiciar independent și puternic.

Judecător dr. Ghena Mariana
Înalta Curte de Casație și Justiție